

матъ златното птиче и да го вържатъ срѣдъ гората.

Речено, сторено. Свалили братъ си отъ колата, взели му птичето и го вързали за едно дърво. А на царската дъщеря казали, че ще я убиятъ, ако обади какво е видѣла.

Качили се следъ това двамата по-голѣми братя при царската дъщеря въ колесницата и отишли при баща си. Царьтъ много се зарадвалъ, като видѣлъ, че носятъ златното птиче. Той попиталъ за малкия имъ братъ. Тѣ казали, че се билъ отдѣлилъ отъ тѣхъ и не знаели кжде е.

Не се минало дълго време, почнали да приготвятъ въ двореца за сватба — щѣли да женятъ най-голѣмия братъ за царската дъщеря. Ала тя била угрижена. Не искала да се омъжи.

Веднажъ, като си седѣла въ стаята, нѣщо свѣтнало като слънце. Тя отишла при прозореца и забележила, че тази хубава свѣтлина иде откъмъ готварницата. Дошло ѝ тогава на умъ, че тѣй хубаво свѣтѣлъ прѣстена, който баща ѝ далъ на нейния годеникъ. Тя се усѣтила, че той е живъ и че е въ двореца. И наистина, малкиятъ братъ билъ живъ. Той стоялъ два дни и две нощи вързанъ за дървото. На третия день го от-

вързало едно козарче. Той далъ на козарчето хубавитѣ си дрехи, а взелъ неговитѣ. Тѣй прѣдрешенъ отишелъ въ двореца. Примолилъ се да го прибератъ за слуга въ готварницата. И оттамъ той посочилъ прѣстена къмъ прозореца на царската дъщеря.

На другия день пакъ ѝ рекли да се приготви за вѣнчавка. Тя отговорила:—Ако накарате всички хора, що сж въ града, да минатъ покрай мене и да ми кажатъ по една дума, ще се вѣнчая.

Обадили на царя и той заповѣдалъ да викатъ изъ всички улици: „Утре всички хора отъ града да дойдатъ при двореца, та да минатъ край царската снаха. Всѣки да ѝ каже нѣкоя дума. Който не излѣзе, ще бжде наказанъ!“

На зараньта всички хора отъ града минали край царската снаха. Като извървѣли, тя попитала:

— Има ли още нѣкой да минава?

— Има още единъ слуга, но много е окжсанъ, та го не доведохме, — отговорили царскитѣ хора.

— Доведете и него! — рекла царската дъщеря.

Щомъ се задалъ престорениятъ слуга, тя го познала,